

Sveta Misa

Svjedočanstvo stigmatizirane vidjelice Cataline (Katje Rivas) iz Bolivije

sa Imprimaturom Mons. Jose Barahona, Biskupa San Vicente u El Salvadoru 2.ožujka 2004

U predivnoj katehezi, u kojoj su nas poučili **Gospodin** i **Djevica Marija** i dalje nas pratili na duhovnom putu, najprije su nas poučili kako treba moliti kronicu uvijek iz nutrine i svim srcem, i razmatrati, i uživati svim srcem i radosno trenutke susreta s **Bogom** i našom Blagoslovljenom Majkom. Zatim nam je pokazano kako se dobro i skrušeno treba ispovjediti. A sada – u nastavku ove predivne kateheze oni nam pokazuju sve što trebamo znati o svetom događanju Svetoj Misi, i kako doživjeti Misu srcem.

Ovo svjedočanstvo što ga iznosim želim da dođe do svih na cijelom svijetu, na veću slavu **Božju** i na spasenje i svakog pojedinog, koji svoje srce hoće otvoriti **Gospodinu**. Želim i moram ovo svjedočiti, da bi mnoge Bogu posvećene duše iznova rasplamsale vatru ljubavi prema Kristu; oni, čije ruke imaju veću moć donijeti **Krista** na Zemlju, da postane našom hranom; a drugi, da ostave 'naviku' primati Ga samo površno, i da iznova divljenjem i čuđenjem dožive dnevni susret s **Ljubavlju**. Ovo svjedočim da bi moja braća i sestre laici po svem svijetu svaki put još dublje srcem doživjeli ovo najveće od svih čuda: **sudjelovanje u slavlju Svete Euharistije**.

Bilo je to u predvečerje svetkovine Blagovijesti. Mi, članovi molitvene skupine, otišli smo na svetu Ispovijed. Nekoliko žena iz molitvene skupine propustile su te večeri otići na Ispovijed i htjedoše se stoga ispovjediti slijedećeg dana prije Svete Mise.

Kad sam slijedećeg dana, na svetkovinu, malo zakasnila u crkvu, nadbiskup i svećenici već su se uspinjali na oltar. U tom trenutku Maja Božja progovori mi tako slatkim i nježnim glasom, koji čovjeka replavljuje radošću.

"Danas je za tebe vrlo poučan dan i želim da budeš vrlo pažljiva, jer čega si ti danas svjedok i sve što ćeš doživjeti ovoga dana, morati ćeš omogućiti cijelom čovječanstvu sudjelovati u tome."

Bila sa potpuno iznenađena, ne razumjevši što se dogodilo, čvrsto sam odlučila biti pažljivom.

Prvo što sam zamijetila bio je **Zbor** najljepših glasova, koji su tako pjevali kao daleko, a u trenucima tako blizu i onda opet izdaleka, kao da su, glazba i pjevanje, bili nošeni šumom vjetra.

Uvodni obredi

Gospodin nadbiskup započeo je žrtvu Svete Mise i kad je došao do pokorničkog čina, reče Presveta Djevica:

"Moli sad GOSPODINA iz dubine svoga srca za oprostjenje svih tvojih promašaja. Moli Ga za oprostjenje zato, jer si Ga uvrijedila; jer tako ćeš biti dostojna imati povlasticu sudjelovati u Svetoj Misi."

Sigurno sam tad u djeliću sekunde pomislila: "Ali ja sam u stanju Božje Milosti, jer sinoć sam se tek ispovjedila."

Nebeska Majka mi je odgovorila:

"I ti stvarno misliš, da od sinoć nisi uvrijedila GOSPODINA? Dopusti, da te podsjetim na nekoliko događaja. Kad si danas izišla iz kuće, da bi ovamo došla, približila ti se djevojka, koja ti pomaže kod kuće da bi te nešto zamolila. A budući da već kasniš i bila si u žurbi i stoga si bila napeta, nisi joj baš uljudno odgovorila. To je bila s tvoje strane pogreška protiv kršćanske ljubavi prema bližnjemu. I sad još uvijek hoćeš t vrditi da nisi BOGA povrijedila?"

Na putu ovamo autobus ti je prepriječio put. Gotovo te pogazio, a ti si tom jadnom vozaču, tom tvom bližnjemu, doviknula puno nedoličnih izraza, umjesto da si došla na vrijeme izmoliti svoje molitve i tako se pripremiti na Svetu Misu. Pomanjkala si u ljubavi prema bližnjemu i izgubila si mir i strpljivost. I usprkos tomu kažeš, da nisi povrijedila GOSPODINA?"

I stoga dolaziš u posljednji čas, kad procesija sa svećenicima ulazi u crkvu, slaviti žrtvu Svete Mise... a ti ćeš sada sudjelovati u tom slavlju bez ikakve pripreve..."

A ja odgovorih: "Da, moja Majko, ništa više ne govori. Prestani. Ne podsjećaj me dalje na sve te pogreške u mojem ponašanju, jer ću inače umrijeti od stida i kajanja."

"Zašto morate doći u posljednji čas? Trebate već ranije biti u crkvi, da biste izgovorili molitvu i zamolili GOSPODINA da pošalje SVOGA DUHA SVEOTGA, da vam dadne duha mira i pomirenja, i da potjera iz vas duh ovoga svijeta, dnevnih briga, osobnih problema i rastresenosti, da biste bili sposobni ispravno i dostojno doživjeti taj tako sveti trenutak Euharistije. Ali vi tek dolazite, kad je slavlje već započelo, i sudjelujete u njemu kao da bi to bio neki bilo koji događaj, a da se niste na neki način duhovno pripremili za to. Zašto? To je doista veoma čudno? Vi ste pri trenutku najvećeg dara od strane Svevišnjeg, ali to ne znate tako visoko cijeniti."

To je bilo sada dosta. Osjećala sam se tako loše, budući da je bilo toga beskrajno mnogo zašto sam morala moliti **Boga** za oprostjenje; ne samo zbog krivog ponašanja ovog dana, nego prije svega za mnogo puta, u kojima sam – tako kao i mnogo drugi – štoviše većina, jednostavno čekala dok svećenikova propovijed završi, prije nego bi sama unišla u crkvu. Za sve te slučajeve, kojih nisam bila svjesna ili ih jednostavno nisam htjela razumjeti, što to znači biti u crkvi i sudjelovati pri svetoj Misnoj Žrtvi. Za sve te mnoge slučajeve, u kojima je moja duša bila puna teških grijeha, a ja se usudila usprkos tome sudjelovati na Svetoj Misi, morala sam zamoliti za oprostjenje.

Slava

Bio je crkveni blagdan i pjevala se Slava. Naša Gospa mi je rekla: **"Slavi i veličaj sa svom svojom ljubavlju Presveto Trojstvo porpuno priznajući se Njegovim stvorenjem."**

Odjednom, kako je bila posve drugačija ova **Slava** ovog blagdana! Odjednom se ugledah na jednom jako udaljenom mjestu, pred veličanstvenom sadašnjošću prijestolja **Božjega**. Sve je bilo puno svjetla, a ja sam bila ispunjena beskrajnom ljubavlju i puna zahvalnosti ponavljala uvijek iznova: "Zahvaljujemo **Ti** radi velike slave **Tvoje**, hvalimo **Te**, klanjamo **Ti** se, slavimo **Te**, zahvaljujemo **Ti**, **Gospodine i Bože, Kralju** nebeski, **Bože Oče** Svemogući..."

I predstavih si očinsko lice nježnoga **Oca** puna beskrajne dobrote... **"Gospodine Isuse Kriste** jedinorođeni **Sine, Gospodine Bože, Jaganjče Božji, Sine Očev, koji** oduzimaš grijehе svijeta..." i odjednom stajao je **Isus** preda mnom, licem ispunjenim nježnošću i beskrajnim Milosrđem... "Jer **Ti** si jedini **svet, Ti** si jedini **Gospodin, Ti** si jedini **Svevišnj, Isuse Kriste, sa Svetim Duhom...** **Bog** lijepe **Ljubavi; Onaj, koji** je u ovom trenutku doveo do drhtanja i potresenosti cijelo moje biće i moj život..."

Iz dubine sam srca molila: "**Gospodine**, oslobodi me od svih zlih duhova. Moje srce pripada posve **Tebi**, o moj **Gospodine**. Pošalji mi **Tvoj** mir, da bi iz ove Euharistije zadobila najveću korist za moje duševno spasenje i da bi moj život mogao donijeti najbolje plodove. **Duše Božji, Sveti Duše**, promijeni me, djeluj u meni, vodi me i pokazuj mi put! **O Bože**, daruj mi darove koji su mi potrebni, da bih **Tebi** bolje služila...!"

Služba Riječi

I tako dođe vrijeme za **Službu Riječi**, a Presveta Djevica tražila je od mene ponavljati za njom: "**Gospodine**, danas želim posve brižljivo slušati **Tvoju Riječ** i donijeti bogate plodove. Neka **Tvoj Duh Sveti** tako očisti i pripravi tlo moga srca, da **Tvoja Riječ** raste u meni i dobro se razvija. Očisti moje srce i moju dušu da zato budem spremna i dostojna."

"Ja želim, da pažljivo slušaš čitanja i cijelu svećenikovu propovijed. Sjeti se da u Bibliji stoji: 'RIJEČ BOŽJA ne vraća se natrag bez ploda' (Usp. Iz 55,10-11; 2 Kor 9,10).

Kad pažljivo slušaš, ostat će nešto od svega što slušaš u tebi. Moraš onda pokušati za vrijeme cijelog dana razmišljati o tim riječima, koje su ostavile traga, dojma, u tvojoj nutrini, i sjećati ih se.

Ponekad su to možda samo dvije rečenice, drugi put je cijelo Evanđelje; ili možda također samo jedna jedina riječ; svakako ono, što u tebi ostane, trebaš kušati u ostatku dana i radovati se njegovom ukusu. I tada će se ta Riječ 'utjeloviti', budući je to način koji mijenja život, u kojem se jednostavno dopušta da Božja Riječ mijenja samog pojedinca.

I sad pak reci GOSPODINU, da si ovdje da bi to slušala, da ti to rado želiš, da Ti ON to treba objaviti u tvom srcu."

Ponovno sam zahvalila **Bogu**, koji mi je dao prigodu čuti **Njegovu Riječ**, i zamoli **Ga** za oprostenje, da mi je srce bilo tako otvrdnulo kroz sve te duge godine, da sam svoju djecu **samo** učila nedjeljom ići u crkvu, jer je to upravo Crkva zapovjedila i tražila, a **ne iz ljubavi** i iz **potrebe ispuniti se BOGOM...**

Ja sam prisustvovala tolikim slav-ljima Euharistije najčešće iz obveze i zbog društvenih prilika, i time vjerovala da ću biti spašena. Nikada mi ni u snu nije

palo na pamet živjeti i doživljavati Svetu Misu. Još manje sam gubila vrijeme na to usmjeravati svoju pažnju pri čitanjima ili svećenikovo propovijedi.

Koju sam bol osjećala u svom srcu za sve godine, koje sam tako izgubila i koje su mi bile beskorisne! Sve zbog mojeg neznanja! Koliko površnosti pokazujemo u slavljinama Svete Mise, na koju dolazimo, jer se radi o svadbi, zadušnici ili jednostavno jer je to nama jedna obveza, budući da nas moraju vidjeti ljudi iz društva. Koje neznanje spram naše Crkve i spram Sakramentima! Kojom se pak nekorisnošću bavimo i koje je to gubljenje snaga i vremena, kad se dalje obrazujemo i želimo biti u prolaznim stvarima svijeta na 'najnovijem stupnju', koje mogu nestati od jednog trenutka do drugog i onda stojimo bez ičega, i koji nam na nikoji način ne služe na koncu života produžiti ga za jednu minutu! I usprkos svemu uopće ništa ne znamo o onom što nam može donijeti malo Neba na Zemlju i zatim nam zaslužiti 'vječni život'! Ništa ne znamo o tome, a hoćemo biti obrazovane žene i ljudi !

Prinos darova

Trenutak kasnije počela je **priprava darova**, a Blažena Djevica reče: "**Moli ovako:** (i ja sam ponavljala za njom) '**GOSPODINE, sve Ti prikazujem što ja jesam, što imam, što mogu, sve to polažem u Tvoje ruke. Oblikuj Ti, GOSPODINE, od ovoga malo i jadnoga, što jesam. Po zaslugama TVOJEG SINA, promjeni me o NAJ-UZVIŠENIJI BOŽE.**

Molim Te, za moju obitelj, za moje dobročinitelje, za svakog pojedinog člana našeg apostolata, za sve osobe koje nas napadaju, za sve one koje su se preporučile mojoj siromašnoj molitvi... Pouči me, kako položiti svoje srce na zemlju njihova puta, da njihov životni put bude tako tvrd i neka osjete pod svojim nogama nježnost LJUBAVI na svojem putu...'

Tako su molili Sveti, i tako Ja želim da i vi molite."

I tako traži Isus, da raširimo svoje srce po tlu, da ne osjete grubost puta. Nego da im olakšamo i preuzmemo boli svakoga koraka. Godinama kasnije pročitala sam i našla u molitveniku jednog Sveca, kojeg jako štujem – naime Svetog Josipa Marija Escriva de Balager – sličnu molitvu, koju me naučila Presveta Djevica. Može biti da mi je ovaj Svetac, pod čiju se stavljam zaštitu i njemu preporučujem, svojim molitvama priredio veliku radost.

Iznenada započeli su ustajati mnoštvo likova u crkvenim klupama, koje prethodno uopće nisam vidjela. Izgledalo je kao da izravno iz boka svakog pojedinog čovjeka, koji je bio u katedrali, izlazi bočno jedna druga osoba, koje se preobrazuju u mlade i lijepe likove. Bili su obučeni u svijetleću bijelu odjeću (tuniku), pa izadoše iz klupa u središnji prolaz crkve i tako uzadoše svečano oltaru.

Naša Majka reče: "**Dobro pazi, to su Anđeli Čuvari svakog pojedinog čovjeka ovdje nazočna. Sad je trenutak, u kojem Anđeo Čuvar svakog vjernika donosi darove i molitve na oltar Gospodinu,"**

U ovom trenutku bila sam potpuno iznenađena i svladana, budući da su ta Bića imala tako lijepa lica koja su tako zračila tajanstveno i predivno, što se ne da jednostavno opisati niti predstaviti. Crte lica su tako lijepo i predivno zračila.

Lica su bila žensko mekana, ali njihova tjelesna građa, njihove ruke i lik bili su kao u muškaraca. Bose noge nisu dodirivale tla, nego su se kretali klizeći, kao da lebde na zemlji. Ta procesija nebeskih likova bila je vrlo lijepa i dojmljiva.

Neki od njih imali su u svojim ruka nešto slično zlatno-sjajnim posudama, iz kojih je izlazilo bijelo-zlatno svjetlo. Uz to reče Majka Božja: *"To su Anđeli Čuvari osoba koje prikazuju ovu Svetu Misu s mnogim nakanama. To su Anđeli Čuvari, koji su uistinu svjesni, što znači ovo slavlje. To su Anđeli onih, koji imaju nešto što će ponuditi i prikazati Gospodinu."*

Prikažite u ovom trenutku sve, ponudite GOSPODINU vašu brigu, vaše boli, vaše snove i zanose, vaše žalosti, vaše radosti i vaše molbe. Sjetite se, da Sveta Misa ima beskrajnu vrijednost, i upravo stoga budite velikodušni u žrtvovanju i prikazivanju vaših molbi i nakana."

Iza prvih Anđela išli su drugi, koji nisu ništa držali u svojim rukama. Stajali su s praznim rukama. Blažena Djevica reče: *"To su Anđeli Čuvari ljudi, koji dođoše ovdje, ali koji nikad ne žrtvuju ništa, koji se uopće ne zanimaju doživjeti svaki liturgijski trenutak Svete Misne Žrtve i koji ništa ne prikazuju što bi trebalo donijeti pred oltar GOSPODINOV."*

Posve na koncu išli su još drugi Anđeli, koji su ostavljali vrlo žalostan dojam. Išli su prema oltaru sa sklopljenim rukama na molitvu i s pogledom oborenim dolje. Blažena Djevica nastavi: *"To su Anđeli Čuvari ljudi, koji su ovdje, ali usprkos tomu nisu nazočni. To znači: to su oni, koji su silom došli, ili su došli na Misu zbog nekog kompromisa ili društvene obveze, ali sami ne žele sudjelovati u žrtvi Svete Mise. Zato ti Anđeli Čuvari idu žalosni, budući nemaju ništa što bi mogli donijeti na oltar, osim svojih molitava."*

Ne žalostite tako svojeg Anđela Čuvara. Molite jednostavno mnogo. Molite za obraćenje grešnika, za mir u svijetu, za članove vaših obitelji, za vaše susjede, za one koji su se preporučili u vašu molitvu. Molite, tražite, vapite mnogo, ali ne samo za sebe, nego i za druge – prije svega za neprijatelje.

Sjetite se, da se GOSPODINU najviše sviđa kad sami sebe ponudite kao žrtvu zadovoljštine, da Isus, kad silazi u žrtvi Svete Mise s Neba na zelju, promijeni i izmjeni vas same SVOJIM vlastitim zaslugama. Kako ponuditi i prikazati Ocu sama sebe? Ništavilo, siromaštvo i grešnost samoga sebe; ali kad se sve to žrtvuje i prikaže sjedinjeno s ISUSOVIM zaslugama, onda je to ugodno Nebeskom OCU."

Ona drama, ona procesija bila je predivna i vanzemaljski lijepa, da bi ju se teško mogla usporediti s nečim drugim. Sva ona nebeska Bića **pokleknuše** pred oltarom. Jedni ostaviše svoje darove na pod, drugi **kleknuše tako duboko da je njihovo čelo dodirnilo pod**. I kad su svi došli na oltar, bili su mojim očima nevidljivi i iščeznuše iz mog vidika.

Svet

Dođe kraj **Predslavlja** i kad je sabrani Božji narod uskliknuo: **'Svet, Svet, Svet'** iščezlo je odjednom sve što je bilo iza svećenikâ, koji slavljahu Svetu Misu. S lijeve strane nadbiskupa pozadi pojavio se u kosom pravcu tisuće Anđela, malih i velikih, s ogromnim krilima i s posve malim krilašcima, kao i bez krila, obučeni u

biojelu odjeću koja je bila slična albama svećenika i ministranata.,Svi su klečali s rukama sklopljenim na molitvu i prignuli u strahopoštovanju svoje glave. Čula se predivna glazba kao kad bi mnogi Zborovi pjevali s najrazličitijim glasovima, i svi zapjevaše i zajedno s **Božjim** narodom uskliknuše: Svet, Svet, Svet... Došao je trenutak **do Pretvorbe**, čas najdivnijih čudesa nad čudesima...S desne strane nadbiskupa prema pozadini, opet dijagonalno, pojavilo se mnoštvo osoba.Bili su obučeni u jednakoj gornjoj odjeći (tunika) pastelnih boja: ružičaste, zelene, neboplave, ljubičaste i žute. Kratko rečeno, vrlo različitih mekih i svijetlih tonova boja. Njihova lica zračila su isto tako radošću. Svi su izgledali iste dobi. MOglo se vidjeti (ja ne mogu reći zašto) da su bili ljudi različite dobi, ali svi su bili istih lica, bez bora i s nekim blaženim izrazom lica. Isto tako svi su klečali pri odzvanjanju '**Svet, Svet, Svet GOspodin...**'

Tada reče naša Draga Gospa: *"To su Sveci i Blaženici s Neba a među njima nalaze se i duše vaših članova obitelji, koji se već sada raduju **BOŽJOJ NAZOČNOSTI.**"*

I najednom vidjeh Nju, Presvetu Djevicu Mariju, odmah izravno s desne strane nadbiskupa, korak dalje iza glave glavnog slavitelja, gdje se nalazilo nešto uzdignuto iznad poda, **kako kleči** na vrlo finim i dragocjenim tkaninama,koje kao da su prozirne i istodobno svjetleće, poput kristalno bistre vode. Tu je **klečala** Presveta Bogorodica Marija **sklopljenih ruku**, i gledala pažljivo i sa strahopoštovanjem prema slavlju. Odonur mi je govorila, ali sasvim tiho, izravno u moje srce, ne gledajući u me.

"Zar ne, iznenaduje te, što me vidiš iza nadbiskupa? Ali to upravo mora biti tako... Usprkos velikoj ljubavi, po kojoj mi je dodijeljen moj SIN, nije mi dodijelio dostojanstvo i moć, koju je darovao jednom svećeniku; NJEGA dnevno donositi mojim rukama na ovaj svijet, kao što to čine svećenikove ruke iz dana u dan.

Zato toliko puno poštujem i cijenim svećenika i pred svim čudom, koje BOG po njemu čini, te me jednostavno prisiljava, na tom mjestu, pasti na koljenima."

Moj **Bože**, koliko dostojanstva, koliko Milosti izljujeva **Gospodin** na svećenikovu dušu. I o tom ne vodimo računa, a možda ni sami svećenici nisu toga svjesni!

Pred oltarom počеше se postavljati nekoliko sjenâ osobâ sive boje, držeći uzdignute svoje ruke prema gore. O tom reče Presveta Djevica: *"To su siromašne duše Čistilišta, koje čekaju na vaše molitve, da bi se odmorile i olakšale svoje muke. Ne posustajte moliti za njih. Te siromašne duše molit će onda i za vas, ali za same sebe ne mogu ništa više činiti. Vi ste ti koji možete pomoći ovim siromašnim dušama da se oslobode čistilišne vatre, da dospiju do vječnog gledanja BOGA i da MU se mogu radovati do vijeka.*

Ti dakle vidiš, ovdje sam nazočna sve vrijeme. Ljudi hodočaste i posjećuju moja mjesta ukazanja, i to je štoviše u redu i dobro zbog mnogih Milosti koje se primaju na tim mjestima. Ali jamčim ti, ni na jednom mojem mjestu ukazanja, ni na jednom dijelu svijeta nisam toliko nazočna kao na Svetoj Misi. Na podnožju oltara na kojem se slavi Sveta Misa, moći ćete me sresti. Boravim i na podnožju Svetohraništa i ostajem zajedno s Anđelima, budući da sam jednostavno uvijek kod NJEGA i s NJIM."

Preljepo lice Majke Božje – kao i sva druga lica što zrače – u tom trenutku dok se pjeva 'Svet', gledati ih kako **kleče sa sklopljenim rukama** i u očekivanju velikog čuda, koje se po svem svijetu obnavlja, i uvijek iznova ponavlja,bilo je već da si u

samom Nebu. Uopće ne misliti na to da ima ljudi, koji su među vama, koji nisu u ovom trenutku usredotočeni, već rastreseni pričaju.. S velikom boli u srcu sad govorim ovo: ima puno više muškaraca, više nego žena, koji jednostavno ostaju stajati i prisustvuju ovom događaju prekriženih ruku, kao da **Gospodinu** žele iskazati često stojeći, takoreći svejedno je to, dakle izrazom ravnodušnosti.

Blažena Djevica reče: **"Reci čovječanstvu: čovjek nije nikad više čovjek nego kad kleči pred BOGOM!"**

Pretvorba

Slavitelj izgovara riječi Pretvorbe. Nadbiskup je bio normalne visine, ali odjednom je počeo rasti, i ispunio se nekim svjetlom sto zrači, nadzemaljskim svjetlom, koje je svjetlilo između bijelog i zlatnog, obavijalo ga i zračilo je tako snažno svojim licem, tako da njegove crte nisu bile više za prepoznati. I kad je podigao Hostiju, vidjeh njegove ruke i na rubovima ruku nosio je znak, iz kojeg je izlazilo veliko intenzivno svjetlo. Bio je to **Isus**. Bio je to **On**, koji je **svojim Tijelom** okružio tijelo slavitelja, kao da je **On** nježno i s puno ljubavi okružio i obujmio nadbiskupove ruke. U tom jedincatom trenutku započela je rasti Hostija i postajala je sve veća i u njoj se pojavi predivno **Isusovo** Lice, kako gleda Svoj narod.

Spontano htjedoh oboriti svoju glavu a Naša Draga Gospa reče slijedeće: ***"Ne obaraj svoju glavu, nego podigni svoj pogled, promatraj NJEGA, gledaj Ga izravno i ne izmiči NJEGOVOM pogledu i ponavljaj molitvu iz Fatime: 'GOSPODINE, vjerujem u Te, klanjam Ti se, ufam se u Te i ljubim Te! Molim Te, oprosti onima koji ne vjeruju u Te, ne klanjaju Ti se, ne ufaju se u Te i ne ljube Te: Oproštenje i Milosrđe.'***

A sad reci Mu, kako Ga veoma ljubiš, iskaži tvoje štovanje KRALJU KRALJEVA."

I ja sam tako govorila **Njemu**. Činilo mi se kao da **On** samo mene gleda iz ogromne Hostije. U nutrini znala sam, da **On** promatra – s puno **Ljubavi** – na isti način svakog nazočnog... Zatim oborih glavu toliko dok mi čelo nije dodirnulo pod, tako kao što su to prethodno učinili svi Anđeli i Blaženici s Neba. Možda u djeliću sekunde, razmišljala sam o tom, kako je moguće, da se **Isus** pojavio u liku slavećeg svećenika i istodobno također vidljiv u veliko Hostiji, koja je opet postala malenom kao prije pri spuštanja svećenikovih ruku. Niz moje obraze kotrljale su se velike suze. Lice mi je bilo od toga posve mokro i ne mogoh izaći iz mojeg stanja čudesnog divljenja.

Odmah zatim izgovorio je nadbiskup riječi pretvorbe nad vinom a istodobno s njegovim riječima započelo je sijevati i zračiti na Nebu i pozadini. Odjednom nije bilo više zidova ni krova crkve. Sve je bilo mračno, zračilo je samo ono sjajno svjetlo na oltaru.

I odjednom vidjeh gore u zraku **Isusa**, razapeta s glavom što je pala na njegove grudi. Poprečni krakovi križa nosili su velike i jake ruke. I iz sredine tog jarkog svjetla izletjelo je svjetlašce kao neka krijesnica ili neki vrlo mali sjajni golubić, i letio je cijelom lađom crkve, da bi se napokon spustio na lijevo rame gospodina nadbiskupa, koji je još uvijek predstavljao i bio **Isus**, budući da sam

jasno mogla vidjeti i razlikovati **Njegovu** dugu kosu i **Njegove** sjajne Rane i **Njegovo** veliko tijelo, ali **Njegovo** Lice ne vidjeh.

A gore, Raspeti **Isus**, **Njegovo** Lice bilo se oborilo ka desnoj strani ramena i sve što se moglo vidjeti od **Njegovog** Lica i **Njegovih** ruku bilo je iznakaženo, prebijeno i puno rana. Na desnoj strani otvorila se jedna Rana na **Njegovim** grudima a krv je izbijala u valovima prema lijevoj strani, i na desnu stranu tekla je – naslućujem – voda, ali bila je prozirna i jasna, činilo se kao da je to rijeka nekog natprirodnog svijetla, koja teče na desno i na lijevo na nazočne vjernike. Začudilo me, koliko je bilo Krvi što je tekla preko kaleža i pobjah se da bi se već kalež prelio i Krv bi tekla preko samog oltara i onda bi ostala ogromna krvava mrlja, ali nijedna kaplja nije pala!

U tom trenutku reče Sveta Djevica:

"To je čudo nad čudesima. Već sam ti često kazala, za GOSPODINA nema vremena ni prostora u trenutku Pretvorbe, cijela se zajednica vjernika i suslavitelja premješta u podnožje brda Kalvarije, točno u trenutku razapinjanja ISUSA KRISTA."

Može li to sebi netko predstaviti? Naše oči ne mogu to vidjeti ni zamijetiti, ali mi smo svi tamo u tom trenutku kad **Ga** se razapinje na križ. **On** moli **Oca** za oprostjenje, ne samo za one koji **Ga** ubijaju i muče, nego moli i za oprostjenje svakog pojedinog našeg grijeha: *"OČE, oprosti im, jer ne znaju što čine!"*

Od onog dana molim sve, i svejedno mi je kad me se stoga drži ludom, da trebaju kleknuti – pasti na koljena, da trebaju pokušati sa svim svojim srce i svim svojim osjećanjem, zašto su sposobni, doživjeti ovu povlasticu, koju nam **Gospodin** daruje u svojoj **Dobroti**.

Očenaš

Kad smo započeli moliti **Oče naš**, sâm **Gospodin** mi po prvi put za vrijeme ove Misne Žrtve reče: *"Dobro pazi, JA hoću, da moliš s najvećom iskrenošću i sudje-lovanjem, koje možeš ostvarirati, i da se upravo u ovom trenutku sjetiš osoba ili ljudi, koji su ti u tvom životu nanijeli najviše boli, patnje i zla, da ih u tom trenutku zagrliš i prisloniš na svoje grudi i rekneš duboko iz srca slijedeće riječi: 'U Ime Isusovo opraštam ti i želim ti mir. U Ime Isusovo molim te za oprostjenje i želim si mir od tebe.'*

– I ako ta osoba zaslužuje mir, ona će ga i zadobiti i dobro će joj biti i na taj način će puno dobra primiti. Ali ako ta osoba nije sposobna otvoriti se miru, pustiti ga u svoje srce, taj mir vratit će se u tvoje srce.

Ali Ja ne želim, da zadobiješ mir i dadneš ga drugim osobama, ukoliko nisi najprije spremna oprostiti i taj mir naprije osjetiti i imati u svom srcu.

Pazite na to, što radite. Uvijek iznova govorite u 'Oče našu': Oprosti nam duge naše, kako i mi opraštamo dužnicima našim. Ako ste samo spremni oprostiti ali ne i zaboraviti, kako to mnogi uvijek naglašavaju, onda stavljate i Bogu uvijete za oprostjenje. Vi kažete, oprosti mi, molim, samo toliko koliko sam spreman oprostiti, i baš ne više i ne manje."

Ne mogu baš objasniti moju bol i moje kajanje, koje me snašlo, kad sam odjednom shvatila, kako teško možemo povrijediti **Gospodina** i kako sami sebi

nanosimo štetu i sebe možemo vrijeđati u uvrijeđenošću, s osjećajima ljubomore i mržnje, i drugim užasnim načinima ponašanja, koji najčešće nastaju, od kompleksa manje vrijednosti i preosjetljivosti. Ja sam oprostila, od sveg srca sam oprostila. I zamolila sam za oprostjenje, koji su me ikad povrijedili, da bi zadobila **Gospodinov** mir i da bi ga osjetila u dubini svoje nutrine.

Slavitelj reče: "...*daruj nam mir i jedinstvo...i zatim: **Mir** Gospodnji neka je sa svima vama...*"

I sasvim iznenada vidjeh, da je između nekih ljudi, koji se zagrliše (ne kod svih), započelo u sredini sjati vrlo jako svjetlo, i odah sam znala, to je bio **Isus**, i naslonih se gotovo na osobu uz mene a bih je zagrlila. I tako osjetih zaista i stvarno također grljenje samoga **Gospodina** u tom natprirodnom svjetlu. To je bio **On** sam, koji me je zagrlio da bi mi podario **Svoj** mir, jer u tom trenutku odjednom sam bila sposobna oprostiti i protjerati iz svog srca svu bol i suzdržanost prema drugim ljudima. I to toliko jako si **Isus** želi provesti zajedno s nama taj trenutak radosti, zagrliti nas i poželjeti nam i ostaviti **Svoj mir**.

Sad dođe trenutak Pričesti svih svećenika u Misi. Tad primijetih nazočnost svih svećenika na nadbiskupovu mjestu. I kad je on primio Svetu Pričest, reče Presveta Djevica: "*Ovo je pravi trenutak za glavnog slavitelja i svećenike koji su ga pratili moliti. Dakle, ponavljaj za mnom: "GOSPODINE, Blagoslovi ih, posveti ih, pomози ih, održi ih čistima, ljubi ih, zaštiti ih, održi ih u SVOJOJ Ljubavi..." Mislite pri tom na sve svećenike cijeloga svijeta, molite za sve **BOGU** posvećene osobe i redovnike...*"

Ljubljena braćo, to je pravi trenutak u kojemu moramo moliti za vas, budući da ste vi Crkva, važni dio Crkve, kao što smo mi laici također Crkva. Često mi laici tražimo toliko puno od svećenika, ali nismo sposobni za njih moliti, razumjeti ih, da su i oni samo ljudi, razumjeti i cijeniti njihovu usamljenost i njihovo biti sâm - ostavljen, čime je svećenik tako često okružen.

Jednostavno moramo razumjeti, da su svećenici ljudi kao i mi, koji trebaju puno razumijevanja, prije svega, i pazite, potreban im je i osjećaj i tankočutnost, trebaju posebno naše poštovanje, budući da svoj život daruju za svakog pojedinog od nas kao i **Isus**. Oni su mu se zacijelo posvema posvetili.

Gospodin želi, da narod stada, koje je **Bog** povjerio dotičnom svećeniku, moli za svojeg pastira i tako pomaže njegovom posvećenju. Jednog dana, kad već dođemo na Drugi svijet, shvati ćemo čudo, što ga je **Gospodin** učinio, kad nam je darovao svećenike, koji nam pomažu spasiti naše duše.

Sveta Pričest

Ljudi sad izlaze iz klupa polazeći na Svetu Pričest. Došao je sad veličanstveni trenutak susreta, čas '**Pričesti**'. I **Gospodin** mi reče: "*Sačekaj trenutak, JA želim, da ti nešto promatraš...*" I tjerana nutarnjim poticajem usmjernih svoj pogled osobi, koja je upravo primila Svetu Pričest na jezik iz ruku svećenika.

Uz to moram objasniti, da je to bila osoba iz naše molitvene skupine, koja se prethodnog predvečerja nije više mogla ispovijedati i zato se ujutro ispovjedila prije Mise. Kad je sada svećenik položio Tijelo **Gospodinovo** na njezin jezik, sijevnula je zraka svjetlosti i toj je ženi bijela – jako zlatna svjetlost prožela najprije

kralježnicu, zatim rub hrptenjače, ramena i glavu. **Gospodin** mi tada reče: *"Tako je to, kad uživam zagrliti neku dušu koja dolazi s posve čistim srcem primiti Me!"*

Isusov glas imao je ton osobe, koja je bila vrlo zadovoljna i sretna. Bila sam sasvim zbunjena i stalno sam gledala na tu prijateljicu kako se vraća na svoje mjesto okružena blještavim svjetlom u rukama **Gospodnjim**. **Pomislih više na to koliko si čudo tako bezbroj puta propustimo, kad pristupamo Stolu Gospodnjem s našim malim i velikim pogreškama da bi primili Isusa, kad to treba i može biti tako veliko slavlje.**

Više puta kažemo, nema toliko svećenika da bi se svakog trenutka uvijek iznova mogli ispovjediti svoje grijehе. Problem nije zacijelo ispovjediti se iznova svakog trenutka, nego je problem štoviše u tomu, da tako lako i uvijek iznova padamo u grijehе i ne prevladavamo kušnju. Na drugom mjestu mora se kazati, kad se često toliko trudimo pronaći salon za uljepšavanje i pronađemo dobrog frizera kad moramo negdje poći i kad smo pozvani na slavlje, onda se pak ne traži previše od nas pronaći svećenika, kad je to potrebno, da bi nas **On** oslobodio od tog blata, prljavštine duše, upravo od grijehа. Ali ne smijemo biti drski primati **Isusa** u svakom, bilo kakovom trenutku, kad nam je srce puno užasnog korova.

Kad sam krenula primiti Sv. Pričest ponovno mi reče **Isus**: *"Posljednja Večera bila je trenutak najveće prisnosti sa svojimа. U tom času Ljubavi uspostavio sam Sakrament, koji je bio u očima ljudi najveće ludilo ljubavi i gluposti. Učinio sam se naime zarobljenikom Ljubavi. Uspostavio sam Sakrament Svete Euharistije. Htjedoh ostati kod vas i među vama do konca vremena, jer Moja Ljubav nije mogla podnijeti, da vi, koje sam ljubio više nego Svoj vlastiti Život, ostanete kao siročad."*

Tako sam primila Hostiju – Tijelo **Gospodinovo** - i imala je posve drugi okus. Bila je to mješavina krvi i tamjana koja me je svu ispunila. Osjetih tako beskrajnu Ljubav da nisam mogla zadržati svoje suze... Kad sam se vratila na svoje mjesto i upravo klekla, reče mi **Gospodin**: *"Dobro poslušaj..."* I odjednom mogla sam u nutrini razabrati i čuti molitve jedne žene, koja je sjedila preda mnom, upravo se bila pričestila.

To što je ona govorila ne otvarajući usta, glasilo je otprilike ovako:

"Gospodine, sjeti se da je već opet kraj mjeseca, a ja nemam novaca da bih platila stanarinu, ratu za automobil i školarinu djeci. Ti moraš nešto poduzeti da mi pomogneš..."

Molim Te, pobrini se, da moj muž napokon prestane toliko piti. Jednostavno ne mogu podnositi njegova trajna stanja pijanstva.

I molim Te za svojeg sina. Izgubit će daljnju godinu, ako mu ne pomogneš na ispitima koje mu predstoje na ovom tjednu...

I ne zaboravi moju susjedu, koja bezuvjetno treba odseliti, da napokon i stvarno odseli, budući da je jednostavno više ne mogu podnositi i izdržati...itd...itd..

Najednom reče nadbiskup: **"Pomolimo se!"** I ustade okupljena zajednica na završnu molitvu. **Isus** mi reče žalosnim tonom u glasu: *"Jesi li pak vidjela i također primijetila? Jesi li postala svjesna toga? Ni jedan jedini put nije Mi ova žena rekla, da Me voli. Niti jednom nije mi zahvalila, što sam Ja Svoje Božanstvo spustio s Neba kao dar ljudima, jadnom čovječanstvu, također i za nju, da bih ljude uzdigao Sebi. Niti jedan jedini put nije kazala: 'Hvala , Gospodine!'"*

Bila je to samo duga litanija molbi.. i tako se ponašaju gotovo svi, koji ovamo dolaze da bi Me primili.

Ja sam umro iz ljubavi prema vama i Ja sam uskrsnuo, također iz ljubavi svakog pojedinog od vas, ali vi uopće ne zamjećujete koliko čeznem i žedam za vašom ljubavi. Sjeti se, Ja sam Prosjak Ljubavi u ovom uzvišenom tako bitnom i značajnom času duše." Shvaćate li uopće, da On, koji je Sama Ljubav, čezne za našom Ljubavlju, moli i prosi, a mi Mu je ne želimo dati? Zacijelo još gore, nastojimo izbjeci susret s Najvišim oblikom Ljubavi, s jedinom Ljubavi, koja se prinosi u trajnoj Žrtvi.

Blagoslov

I kad je nadbiskup pošao podijeliti **Završni blagoslov**, Presveta Djevica ponovno mi reče slijedeće: *" Oprez, pazi i gledaj, što činiš... Vi jednostavno 'mašete rukom' umjesto da se prekrižite. Jednostavno ipak misli na to da bi ovaj blagoslov, kojeg u svom životu primaš iz posvećenih ruku svećenika, mogao biti posljednji. Ne znaš, da li ćeš umrijeti ili ne, kad izlaziš iz ove crkve. I također ne znaš, da li ćeš još jednom imati prigodu, da ti neki drugi svećenik podijeli svoj blagoslov. Te posvećene ruke daju ti blagoslov u Ime Presvetog Trojstva – i stoga je više nego pravo, da taj znak križa činiš s poštovanjem i pobožnošću, kao da je to posljednji put u tvom životu."*

Isus me zamolio na koncu Svete Mise ostati još nekoliko minuta s **Njim**.

I On reče: *"Ne izlazite u žurbi i trci odmah iz crkve na koncu Svete Mise. Ostanite jedan trenutak – nekoliko minuta, u Mojem društvu, uživajte Moju Nazočnost i omogućite Mi radost, da ste sa Mnom."*

Što je dakle Sveta Misa?

Sam Isus je dao ovaj odgovor:

"Sveta Misna Žrtva to sam Ja sâm. U njoj sam produžio Moj Život i Moju Žrtvu križa uvijek među vama. Bez zasluga Mojeg Života i Moje Krvi, što još imate čim biste stajali pred Mojim Ocem? Ništa, bijeda i grijeh.

Vi biste zapravo morali nadvisiti Anđele i Arhanđele u krepostima, je oni ne dolaze do uživanja i nemaju to blaženstvo, da Me mogu primati kao hranu, a vi to imate.

Oni piju samo jednu kapljicu iz izvora Žive vode, a vi ste dobili Milost primati Mene samog. Vi imate cijeli ocean Žive vode, da bi pili iz njega."

U mojoj mladosti čula sam od nekoga, da **Gospodin** poslije Pričesti ostane u nama pet ili deset minuta. I tako upitah **Gospodina** u ovom trenutku: **Gospodine, je li to istina i stvarno tako? Koliko dugo Ti ostaješ u nama nakon Svete Pričesti?**

Mislim, **Gospodin** se morao nasmijati zbog moje gluposti i ovog glupog pitanja, budući da mi je kazao slijedeće:

"Ja ostajem sve vrijeme, koje Me želiš imati sa sobom. Kad sa Mnom govoriš tijekom dana, dok Mi upućuješ samo nekoliko riječi za vrijeme tvog dnevnog rada, uvijek ću te slušati.

*Ja sam uvijek s vama. Ali vi ste ti koji Me napuštate i ostavljate samog. Misa je završila i vi odlazite iz crkve, i već je to kraj kršćanskog držanja prema životu i odlukama, to je kraj s Isusom. Ispunili ste nedjeljnu obvezu i tim je sve učinjeno, a vi uopće ne mislite na to, da biste Me obradovali da podijelim s vama obiteljski život, barem ovog dana,
Dana Gospodnjeg.*

U vašim kućama i stanovima imate mjesto za sve moguće i često čak posebnu sobu za svaku vrstu djelatnosti: spavaću sobu, kuhinju, blagovalište za objede, itd..itd. A koje je mjesto, kojeg ste napravili za Mene? To smije samo biti mjesto gdje ste objesili neku sliku po kojoj pada prašina i čak ne bude pobrisana, nego to mora biti mjesto, gdje se obitelj susreće bar na pet minuta dnevno, da bi zahvalila za dan, za dar života i moliti za sve potrebe vapiti blagoslov, zaštitu i zdravlje... Sve ima svoje mjesto u stanovima, samo Ja nemam.

Ljudi planiraju svoj dan, svoj tjedan, svoj semestar, svoj godišnji odmor itd. Točno znaju kojeg će se dana odmarati, kojeg će dana ići u kino ili ići na svečanosti, kad će posjetiti baku ili unuke, djecu ili prijatelje. Točno znaju kad će se prepustiti zadovoljstvima; ali koliko ima obitelji, koje najmanje jednom mjesečno kažu: 'Danas je dan kad namjeravamo posjeti Isusa u Svetohraništu.' I onda dođe cijela obitelj Meni, da bi sa Mnom razgovarali, Meni pričali kako im je u posljednje vrijeme, izložili Mi svoje probleme i poteškoće koje imaju, i od Mene izmolili što im je potrebno, omogućili Mi djelovati u njihovim poslovima! Kako često se događa tako nešto?

Ja znam sve. Ja čitam u najdubljim dubinama vašeg srca i poznajem vaše najtajnije misli, ali sviđa Mi se, kad Mi pričate o vašim stvarima. Raduje Me, kad Mi dopuštate sudjelovati u vašem životu kao članu obitelji, kao najintimnijem i najboljem Prijatelju. Kolike Milosti čovjek gubi samo stoga, jer Mi ne ostavljaju mjesta u svojem životu."

IMPRIMATUR

Brošuru 'Sveta Misa', svjedočanstvo Catalene, laičke misionarke Euharistijskog Srca Isusova,
pažljivo sam pročitao i ne nalazim ništa što bi se protivilo Svetom Pismu ili nauci Crkve.
Naprotiv, jednostavno vjerujem, da se ovdje radi o dubokoj nauci o Otajstvu Svete Mise.
Posebno preporučujem ovaj spis svećenicima i laicima na čitanje i razmatranje, da bi se došlo

do boljšeg razumijevanja i dubljeg doživljavanja Svete Źrtve na oltaru.

San Vicente, 2. oŹujka 2004.

Mons. Jose Barahona C.

Biskup San Vicente

El Salvador, Centralna Amerika

Prevedeno sa njemačkog: "**Das Heilige Meßopfer**"

Ein Zeugnis von Catalina

Apostolat der Neu-Ewangelisierung (ANE), Postfach 102 , AT – 1011 WIEN -
Austria

/ tel. 0043 699 /12728464/